

Trampský občasník pro západní
Kanadu a USA.
Adresa: Aleš Klestil
2645 James Island Rd.
Saanichton, BC
Canada, V8M 1V4
Tel.: (250) 544-0909
Email: stopa@shaw.ca

Číslo 59, leden 2004

Pf 2004

**Vše nejlepší do Nového Roku Vám všem přejeme
z Victorie.**

**Celou kopu vydařených vandrů, slunko nad
hlavou na každém z nich a hlavně pevné zdraví.**

Redakce STOPY

* * *

Poslední novoroční dopis k Yukonu 2003.

Nápad uspořádat akci Yukon River 2003 se zrodil z pocitu o zachování a upevnění tradic trampství a kamarádství tak, jak jej většina účastníků Yukon River 2003 prožívala v padesátých a šedesátých letech. A pak taky v době emigrace, kdy trampství mnohým pomohlo překonat nelehké začátky v "nových zemích". 158 kamarádů a kamarádek mělo možnost společně strávit 10 dnů na řece, obklopeni přírodou Yukonu. Celkem jsme absolvovali 402 km na vodě, většina z toho na kanojích. Zhruba každý druhý den jsme trávili všichni společně na předem rentovaných místech a mezi tím si každý zakemponoval sám, nebo ve skupinkách s kamarády.

Zažili jsme společně spoustu srandy a dobrodružství a každý po svém vychutnával vše, co nabízel místní příroda a historie Yukonu. Přípravy zabraly nejen nám, co jsme Yukon River 2003 organizovali, ale všem co se na Yukon chystali, určitě časové období, ale co je hlavní - většina kamarádů přispěla svou pomocí ať už v době konání "Yukonu" či po té, všude tam, kde bylo potřeba. Každý v rámci svých možností, dovedností nebo fyzických schopností. Tím se beze zbytku naplnilo jedno z našich trampských hesel a zásad "Trampi sobě". A tak velké díky!

Dostali jsme tu možnost, dostat se společně do míst, o kterých většina z nás snila ve svých klukovských snech, a záleželo pak už jen na každém z nás a potažmo na celém našem seskupení, s jakými zážitky budeme na Yukon River vzpomínat.

Osobně máme já i Evinka, jen ty nejlepší a tak bych chtěl všem poděkovat za účast a vůbec za to, že jste nám dali důvěru a vypravili se na Yukon s námi.

Bliží se doba a čas vánoc a tak bychom chtěli všem popřát krásné Svátky a hodně štěstí, zdraví a suchou stezku v novém roce 2004. Krásným zpříjemněním bude možná pro mnohé, možnost shlédnutí DVD, které právě dokončil Aleš.

Neodpustím si podotknout, že za tímto se skrývá přímo mravenčí práce Aleše a Maruše, kteří za přispění všech ostatních kameramanů

zpracovali veškeré materiály tak, že je opravdu na co se těšit. Díky Aleši za houževnatost, píli a trpělivost.

Ještě jednou všechno nejlepší

Ahoj Šolim

Cesta za písničkou

Písnička je vlastně příběh, který putuje od úst k ústům, od ucha k uchu a spojuje lidi neviditelným poutem společného prožitku. Jako by autor vkládal do slov a tónů kus sebe, aby jeho poselství mluvilo srozumitelnou řečí. Jen tak má písnička šanci otevírat dveře do třináctých komnat duše.

Člověk se stává někdy vypravěčem a někdy posluchačem, ale téměř vždycky účastníkem onoho velkého zázraku souznění. A to je rozhodně víc, než jen zvuková slupka libivých tónů a důraz zbytečně velkých slov.

Jsou melodie, které ti semelou duši na prášek. Jsou písničky, při kterých víš, že to je přesně ono, co sám cítíš. Jenom jsi to prostě nedokázal obléci do slov a tónů a někdo to udělal za tebe. A ty se s ním teď cítíš propojen pupeční šňůrou niterného souručenství. Jsou i skladby, které jen tak zahánějí chmury a přinášejí na tvé nebe slunce úsměvu.

Kluci a holky, kteří před řadou let odcházeli z nesvobodné země za hranice, si neodnášeli s sebou mnohdy o moc víc, než právě ty písničky, které se pro ně staly spojnicí s opuštěným světem jejich mládí i zdí k opření při běhu na dlouhou trať. V šuplících paměti a v sejfech srdce, přežily tyhle zpěvavé poklady celá desetiletí a dokonce plodily i další hudební děti. Tak melodie s trampským cejchem romantiky dál voní kouřem večerních ohňů a šlapou za obzor všednosti v různých koutech zeměkoule.

A právě takové jsou i písničky, které namixoval Pupál (Jerry Vecka) z Colorada do své nejnovější nahrávky určené pro zpřízněnce bratrstva toulavých bot. Jeho projekt má však i druhou

stránku, a tou je snaha pomoci organizátorům sedmého celosvětového potlachu v Texasu. Chtěl by totiž z výtěžku za CD a kazety, které bude distribuovat v našem zeleném společenství, přispět do fondu texaských kamarádů pro realizaci trampského světového setkání v roce 2006.

V sestavě jedenácti zařazených písniček tohoto novotou vonícího alba najdete tituly, které důvěrně znáte, jako třeba Trapem z muzikantské kuchyně někdejších brněnských Mariňáků, lety prověřený sugestivní Michecův Strach či Vzpomínku na staré kempy, uvedenou už před časem na jiném Pupálově hudebním počínu - na kazetě s názvem Potlach v Americe. Cize vám jistě nebude znít ani odpichový a s mírnou nadsázkou pojatý úvodní Chilkoot 1990, který je takovým malým ohlednutím za skutečnou událostí v režii trampiků. Obdobně skladba Králi tuláků, věnována krajanovi Eskymo Welzlovi. Zatímco Chilkoot je reakcí na prožitě, další písnička Yukon 2003 s rytmickou a snadno zapamatovatelnou melodií v klasické trampské lince v předstihu komentuje připravovaný srpnový sjezd řeky Yukonu. A stejnou událostí byl motivován i nově upravený text na známou písničku Severka. Také Žalmanova lidovka Panenka, posloužila jako inspirace v nové, trampsky laděné a mírně lechtivé parodii. V přitažlivé baladě pak Pupál zpracoval pirátskou historii Sira Henryho Morgana, která ho zaujala, i s jamajskou rumovou tečkou na konci. Do úplně jiné roviny nás ovšem posune nová autorská Pupálova skladba Amen, s níž se rozloučil s blízkým kamarádem Zoltánem na hřbitově v Almě. Tramp je sice tvor romantický a sentimentální, ale také má rád humor, smích a recesi, a to je asi tak ve stručnosti i vizitka poslední závěrečné písničky. Složil ji Pupálův syn René a je zpívána v angličtině. Řeší onu věčnou otázku: pít či nepít, když si to tělo žádá a žena tomu nakloněna není.

Přála bych si, aby tahle nahrávka byla i pro vás oním trampským tamtamem, na nějž Pupál vyubnovává svůj vzkaz v notách...

Hanka Hosnedlová, 6.července 2003

Trošku Tepla Pro Všechny

A tak moji milí
zas tu máme Vánoce
aspoň na maličkou chvíli
zasteskne se po blízkosti
na tu dlouhou milí.

Tak vám nejen v tyhle svátky
přeji hodně lásky
radost z dárků
ale z obyčejných věcí taky
ještě zdraví, spokojenost
a nadějí celou bárku.

Život zdoben smíchem dítků
více než stromkem světla
potěšení z ratolestí
jako živých kvítků
vždyť co přináší více štěstí
nežli náruč teplá.

Dana - Tulačka

Pad'our

Ano, jsem pad'ourem. A ještě k tomu starým!

Právě toto přibližlé slovo, ve spojení s uvedeným přídavným jménem, jsme za mlada vyslovovali - a dodnes trampové vyslovují - stučným despektem a nepokrytým pohrdáním, podobně jako masťnák, masňák, astrachán, noblák, lufťák, někdy i turista, či rekreatant.

Mezi hanlivými výrazy trampů, má ale pad'our jakousi výsadu. Je trochu brán na milost, neb třeba na rozdíl od opovrženého masťnaka se pad'ourem stává převážně bývalý tramp, který prostě zestárnul, či z jakýchkoliv jiných příčin jeho vandry - zejména pod širé nebe - značně prořídly, či zcela ustaly. Buď se působením různých vlivů a okolností uklidil do poměrům přiměřené chaty, chalupy, či jiného sídla v poněkud méně pusté přírodě, nebo ze zdravotních, pracovních, či jiných důvodů zkrátka dál jezdit ven nemohl. Nebo se prostě blbě oženil, a v tom případě - dobře mu tak, volovi!

Trampování mu však zůstalo v romantických vzpomínkách na časy, které strávil v přírodě s partou mladých kamarádů, či kamarádek, do kterýchžto dob se s přibývajícím věkem v duchu velmi rád vrací. Na ošklivé věci převážně zapomíná a svou bývalou partu si poněkud idealizuje v přesvědčení, že to byli právě oni, kteří prožívali ty nejsprávnější trampské zážitky.

Tento životní proces je parodován i v některých písničkách, což supertrefně vyjadřuje např. refren té o obdržení „zvadla“ na slezinu a o příjezdu z dálky do osady na potlach:

**„Ahoj, kamarádi drazí, za chvíli z nás budou pad'ouři
(a už jsou !), píseň zazpíváme si.....“**

Jako kluk jsem měl dokonce představu, že se má správně říkat pand'our, neboť když trampovi naroste pand'ero, stane se z něj zákonitě pand'our, v čemž jsem z hlediska dětské logiky nebyl zas tak úplně „mimo mísu“ (evokovalo to ve mně samozřejmě i další, smyslově i foneticky sádelnatá synonyma, jako band'ur, kňour, bagoun apod). Jako bych tušil, co mě čeká.

Opačným směrem se ubíral proces částečného „odmaštění“, který býval průvodním jevem zejména v trampských osadách v zahraničí, kde se po emigraci v českých menšinách scházeli nejen trampové, ale i ti, pro které slova uzda, či tele patřila pouze do stáje, či chléva a na první potlachový oheň si přichystali špekáčky. Možnost se řádně vycancat rodnou řečí v přírodní tlupě, spolu s dodatečným poznáním zálesáckých zásad z nich na stará kolena udělala téměř trampy. Pokud se to alespoň z části povedlo, nesporně jim patří všeobecné „Umí“.

Měl jsem to štěstí, že můj táta (přezdívaný Kanice) byl jedním z těch, kteří tou kolébkou trampingu ve Svatojanských proudech kolébali a dodnes mám uloženy ve své, byť už pěkně pauzírované paměti ty „strejdy kamarády“ Krysu, Ševce, Amcu, Čendu a ostatní, samozřejmě včetně těch, kteří Ztracenku později proslavili herectvím, sportem, či muzikou.

Bylo až dojemné, jak se tito trampští kmeti (věku vesměs shodného s posledním dvojčíslím letopočtu minulého století) scházeli u Kalendů, či v Riegrových sadech až do své smrti, která - žel Bohu - navštívila již všechny svědky té „prvotně pospolné“ doby trampingu.

Samozřejmě, že v létech studentsko-učednických, kdy jsme začínali trampovat, jsme na tyto „tatíky“ koukali - proč to nepřiznat - jako na staré pad'ouře, neboť

„jen my jsme byli těmi pravými a nejsprávnějšími trampy“!
Koloběh života je prostě neúprosný, nepodplatitelný a neukecatelný a právě „vo tom to je“!

Ahojuje Vás Zdeněk Pad'our z Prahy

Tramenské krstiny

Väčšinou každá osada mala zaužívané osadne pravidlá. V našej osade bolo zaužívané, že každý člen musel mať trampskú prezývku. A tú si nemohol zvoliť sám, pokiaľ mu už dávno tak nehovorili. Z dôvodu, že by mu to neprischlo. V tom čase prišiel do osady nový člen, ktorého som ja priviedol, menom Jano. Jano chcel mať prezývku podľa nejakej šelmy. Tak mi hovoril bokom: „Lupino, naraď to nejak, aby som dostal nejaké meno, ako Tiger.“

Ráno sme sa zobudili okolo ohňa, Jano otvoril oči a hovorí: „Tak ma bolí hlava... Nemá niekto náhodou Dinyl?“, a Zavináč vykrikoval: „Dinyl!“ A Jano bol pokrstený ako Dinyl. Svojím menom nebol nadšený, tak aby som povzbudil kamaráta, že to nie je tak zlé meno, vravím mu, že Dinyl môže byť agresívny ako šelma, keď ho predávajúješ.

Keď sme začali chodiť k Džimovi na Walden, ten mal zasa svoje zásady. Keď sa objavil zelenáč a nemal meno, na druhý deň musel byť pokrstený. Džim mal na to pripravený svojský obrad. Studená voda zo studánky za košelu, a samorostom symbolicky po čele. Zápis do kroniky, aby meno bolo oficiálne.

Raz sme tam krstili dve dievčatá, ktoré boli nerozlučné kamarátky od detstva. Keď boli oboznámené, že musia mať trampské prezývky, tak hneď si nejaké vytiahli spod stola. Ja im hovorím: „Holky, to sú mená z Hollywoodu, to môžete mať na korzo. Tu dostanete pekne trampské mená, ktoré vám budú sedieť ako košela ušitá na mieru.“ Jedna dostala prezývku Moľa a druhá Naftalín. To bolo vtedy protestov, až ma uši boleli. Tak som im to vysvetľoval, že aj ja by som radšej prijal meno Belmondo, ale to bohužiaľ nejde, taký je osud!

Keď som po prvýkrát prišiel na dovolenku z Ameriky, osada bola ešte kompletná a Piťo zorganizoval vander k Džimovi na Walden, že aj Džim ma chce vidieť. Keď sme dorazili na Búdu, Džim nás už vítal a hneď nám vo dverách predstavoval novú tvár: „Tohle je pani učiteľka, ktorá má zájem jezdit s trampy, nemá ešte trampské jméno. Lupine, priprav jsi hezké jméno, zítra bude křest a budeš křstnej.“ Jak som sa zapozeral na pani učiteľku, nejak mi to hneď skočilo, že by mohla mať meno Žumpa. Keď došlo na druhý deň ku krstu a vyhlásil som nové meno, tak začali protesty aj od chalanov z našej osady: „Lupino, neblbni!!! Však to je učitelka, zmeň to!“ Ja hovorím, dvakrát sa krstiť jeden človek nemôže a ja už nič v zmene mena bohužiaľ urobiť nemôžem, ale ak pani učiteľke nevyhovuje toto meno pri jej povolaní, má možnosť zmeniť povolanie. No potom sa to všetko rozosmialo a takto aj zostalo.

Keď sme sa po troch dňoch lúčili, Ahoj, ahoj..., Žumpa už ani neprotestovala. Ja som odletel do Ameriky a za pár mesiacov som dostal od veľkého kamaráta Džima dopis. Ja ho otvorím a čítam: „Lupine, jak Tys mohl uhodnout tej Žumpe takové jméno. Já jsem byl na léčení, ona mi hlídala chalupu a vychlastala všechny láhve, co jsem za roky našetřil do zbirky a odjela. Teď přišel účet, že nezaplátala za záchytku. Žumpa se pod svoje jméno podepsala!“

Keď som išiel na prvý randezvous s mojou bývalou, pri prístupovej ceste bol taký „pioniersky stan“, pri ňom dávali camrátka a každý sa predstavil, akoby tam bola taká prezenčka. Každý musel zahľásiť meno Campu (grupa, osada) a prezývku. Keďže ona nemala, tak som podišiel ku autu, že sa dohodneme, čo bude používať. Keď som uvidel ako na mňa z auta škaredo gáni, že opäť bude musieť spať von pod stanom, tak som sa otočil na podpätku. Bolo to jasné, Witch! No keď sa to dozvedela, tak nadšená nebola. Ešte aj pri rozvode mi to vyhodila na oči. No darmo som jej vysvetľoval, že meno musí sadnúť ako riť na šerbel'.

Lupino

7. Světový Potlach

Ahoj kmarádi a kamarádky

Mnozí z vás už víte, že sedmý celosvětový potlach v roce 2006 se bude konat zase v U.S.A. a to ve Fort Adamsonu v Texasu.

Jelikož většina míst v USA i jinde má problémy s rozdělováním ohňů, tak nám bylo nabídnuto vzít si příští potlach na starost. My zatím s rozdělováním ohňů nemáme problémy. Jsme ale s Farářem na to sami a potřebujeme finanční pomoc od kamarádů trampů. Samotnou přípravu potlachoviště, dřeva, místa pro kempování a podobně, zvládneme. Na potlach je ale třeba udělat ceny do soutěží a žádáme tímto umělce a malíře co by chtěli něco vytvořit, aby se nám přihlásili.

Co se týče finanční pomoci, tak je samozřejmě dobrovolná, ale bylo by dobré, v průběhu příštích třech let, dát každý \$100. Podle toho kolik bude vybráno, se mimo věcí, které se zaplatit musí, budou kupovat odznaky, trička, pivo a.t.d.. Ze zbylých peněz se může koupit více piva nebo je převést do příštího potlachu.

Kolik se vybere a jaké jsou výdaje bude průběžně uveřejňováno ve Stopě a jiných trampských časopisech.

Bankovní konto

Petr Komarek, Bank of America # 004781896733

Veškeré otázky, připomínky a rady pošlete na naše uvedené adresy.

Kamarád Farář (Petr Komarek)

2120 Chisholm Tr., Rockwall,

TX, USA, 75032 tel.: 972-771-3810 H, 214-563-4407 C

vkomarek@aol.com

Kamarád Fífa (Karel Fiferina)

204 Magnolia Drive, Coppell

TX, USA, 75019 tel.: 972-393-5117 H, 972-333-8076 C

czech4u@aol.com

Tramenské disky z naší video-kuchyně:

VCD - 240x360, 700MB CD disk, kvalita jako VHS (nic moc)
SVCD - resolution 480x480, 700 MB CD disk, 40 minut, kvalita dobrá
DVD - 740x480, 4.7 GB, DVD, kvalita nejlepší ale
cena vyšší. Okopírovat lze pouze na DVD vypalovače, hrají
pouze v DVD přehrávači.
Vejdou se tam necelé dvě hodiny kvalitního videa.

1 - Saperova Padesátka - květen 2002 - VCD

2 - Velrybářská Výprava 1999, VCD

3 - Vzpomínka Na Jirku Živného SVCD

4 - Potlach na Bush River 2002 SVCD

5 - Dlouhému Jirkovi je 50, SVCD, březen 2003

6 - Mušlárna 1990-1995, SVCD

7 - Vítání Jara na Ostrově 2003, SVCD

8 - Potlach na Squamish River 2003, SVCD

9 - Yukon River 2003, DVD-R nebo DVD+R \$15 (asi 105 minut)

10- Yukon River 2003, 3 disky SVCD \$12

Prvně jsme posílali video na formátu DVD do celého světa účastníkům Yukonského vandru. Zpracováno bylo asi 12 hodin materiálu na několika různých formátů videopásek, jak analogových tak digitálních. Vše se muselo věšnat na jeden disk včetně mnoha fotografií jak posádek lodí, tak těch nejlepších od desítek autorů. Zkušenost je tato - levné DVD disky cestu poštou většinou nepřežily ve zdraví a musely být vyměněny za DVD té nejlepší kvality. Problémy ustaly. DVD přehrávače mají v dnešní době velmi dostupné ceny a tak napprostá většina trampů si je pořídila, aby nemuseli koukat na malou obrazovku minitoru počítače. Ne každý

je si vědom, že DVD disky se dostanou ve dvou rozdílných systémech. Jeden je DVD-R (neboli minus R). Ty mají asi 80 procent trhu, je to první a původní systém. Další je DVD+R (plus R) a ten má zbytek trhu. Pokud kupuješ DVD přehrávač, tak vyžaduj, aby to hrálo tyto systémy - VCD, SVCD, DVD plus a minus R. Je to velmi důležité, jinak ti nebudou některé naše video disky hrát. Pravidlem je obvyčejně to, že ty levnější přehrávače hrají nejvíce systémů. Není daleko doba, že přehrávače budou hrát i MPEG4 neboli Divex formát. Na jedno DVD se potom vejde zhruba 10 hodin kvalitního videa, dvě hodiny na jedno CD. Technika a vše potřebné je k dispozici, pouze velké firmy nechtějí dopustit, aby se k zákazníkovi dostala takováto možnost. Zrovna tak se bojovalo proti audio formátu MP3, kde na jedno CD dáš třeba 120 písniček bez ztráty kvality. Vývoj nelze zastavit, pouze zpomalit. V Evropě se prý už objevil první DVD přehrávač, který hraje Divex. Také se zkouší nový Blue Laser, který stěsná až 30 Gigabytes na DVD místo 4.7 GB.

Poštovné (pro rok 2004) \$1 Kanada, \$3 US, \$5 ostatní svět.
V obálce lze poslat až 3 disky za jedno poštovné.

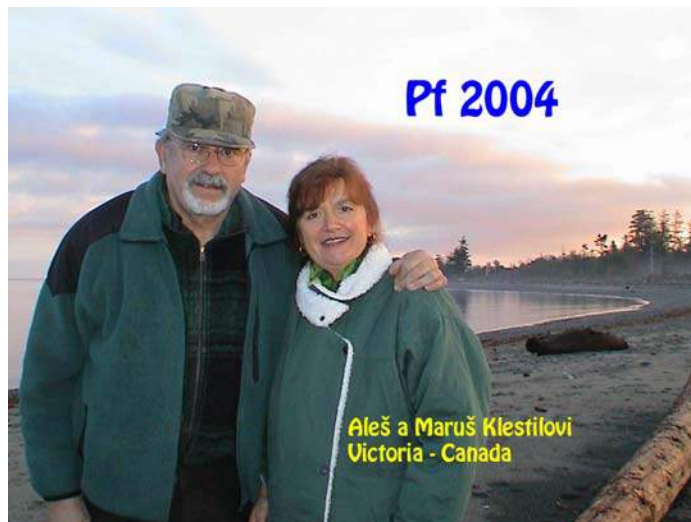
Komentář k videu Yukon River 2003

... video je krásně udělaný, od samého začátku do posledního momentu jsme cítili vůni ohně. Petko prohlásil, že by hned jel znovu a my, kteří jsme se nezúčastnili, jsme měli pocit, že jsme nepřímo Yukon navštívili, akorát bez tej dřiny! Je fantastický jak ani jedna vteřina není zbytečná, každý moment okouzluje.

Klobouk dolů, hluboce dolů, za přepychové zachování chviliek z cesty o které Petko snil moc dlouho a na kterou se může teď mrknout kdykoliv.
Tornado z Illinois

Trampský Spravodaj – (Bratislava)

Zdeno Dočkal, Novomeského 1, Pezinok, 90201, Slovakia
Poslední dvě čísla 135 (Oct) a 136 (Nov) přináší jako vždycky podrobný přehled nejdůležitějších článků z trampských i jiných časopisů jako Ahoj, Trampský Kurýr, Western World, Severka, Puchejř, Oslavské Boudy a také ze Stopy. Dozvěděli jsme se, že na podzim zemřel kamarád Buřt, který zde byl na 5. Světovém Potlachu na Bush River (pozdán Lampou) a kterého většina z nás pamatuje. Na poslední straně jsou kreslené vtipy od Lexy a jeden z nich přetiskujeme

Poznámky

Máš-li zájem dostat upozornění, že je na Internetu nová STOPA, tak pošli svoji Email. Nemáme žádný pravidelný 'program' na zaslání zpráv a nikdy nepředáme adresy nějakým agenturám pro 'junk mail'. Ty nenávidíme víc než kdokoli z vás. Všechny "spam" nebo podezřelé zprávy jsou vymazány před otevřením a proto posíláš li nám cokoli, uveď svoje jméno (on subject line). Neposílejte nám žádné "chain letters" jedno s jakými dobrými důvody. Od nás to nejde **nikdy** dál. Také neposílejte žádné .EXE .COM nebo .BAT soubory, které jste našli na Internetu. Ve většině z nich jsou schovány virusy.

Problémy s Emailem.

Stále nám chodí mnoho Emailů, kde kromě naší adresy je třeba dalších třicet adres. Neposílejte adresy co máš všem co znáš a nikdy neposílejte Email adresy kamarádů do světa! Pouze svoji adresu!! A jak? (MS Outlook) Klikni si na VIEW na hlavním MENU a najdeš tam FIELD BCC. Klikni na té řádce BCC (Blanc Carbon Copy) a "Bcc" se objeví jako třetí řádka odzhora, když posíláš NEW EMAIL, tak uvidíš 4 řádky místo třech (1. To... 2. CC... 3. BCC... a poslední řádka je Subject)

Na první řádku (To...) dáš svoji vlastní adresu. Druhá řádka bude prázdná a na třetí řádku (Bcc...) dej adresy všech, kterým je zpráva určena. Uvidíš že každý zprávu dostane včetně tebe a nebude tam seznam všech adres, které se tak nemohou dostat do světa pro SPAM, reklamy a virusy.

Pokud ti tento systém nefunguje z jakéhokoli důvodu (starý počítač, levný program na Email) tak rozesílejí svoji Email vždy jen jednomu příjemci. Je to víc práce, ale respektuje to soukromí těch, kteří o to nestojí, aby se jejich adresa toulala světem k dispozici nežádoucím lidem a agenturám.

Rada těm, kteří jsou obětí takovéto praxe. **Změň si Email adresu a chraň ji před těmi, kteří ji rozšiřují do světa.** Prakticky to znamená, že si s nimi přestaneš psát.

Dostáváme také často žádosti o Email adresy na kamarády a kamarádky. Pokud adresu máme, tak adresu žadatele pošleme tomu koho hledá a na něm zůstává, zda o spojení stojí. To samé platí o poštovní adrese.

Datum na adresové nálepce indikuje, kdy jsme dostali příspěvek na poštovné.

Co najdeš v příštím čísle STOPY

**Jak se vlastně pozná trampská písnička? (píše Zdeněk Paďour)
Bude Vítání Jara na Ostrově?**

Cesta na naše potlachoviště u jezera Nitinat byla úmyslně zničena dřevařskou společností a na flek se dostaneš jenom lodí. Všechna ostatní místa, kde jsme kdy měli slavnostní oheň, už potkal podobný osud.